

Broj: 04-1-265/18
Sarajevo, 23.02.2018. godine

Revizorska komora Federacije BiH
Ul. La Benevolencija br. 8
71 000 Sarajevo

Predmet: Odgovor na vaš zahtjev

Aktom broj: 01-180124-1 od 24.01.2018. godine, od Agencije za bankarstvo Federacije BiH (u daljem tekstu: Agencija) ste tražili zvanično očitovanje vezano za tumačenje odredbi Odluke o izuzecima od čuvanja bankarske tajne („Službene novine FBiH“, broj: 81/17), budući da smatrate da banke pogrešno tumače istu.

U svom aktu ste naveli da Odluka o izuzecima od čuvanja bankarske tajne (u daljem tekstu: Odluka) direktno utiče na nezavisan rad revizora u smislu da ih usporava, ograničava ili sprječava u dobijanju revizorskih dokaza direktno od banaka obzirom da član 2. Odluke propisuje *da se podaci o klijentu banke mogu saopštiti trećem licu uz pisanu saglasnost klijenta koja je ovjerena ili potpisana pred službenikom banke*, da prema informacijama koje ste dobili od revizorskih firmi, banke tretiraju revizore kao treća lica i ne žele dostavljati potvrđivanja o klijentima kod kojih se vrši revizija prije nego ovlašteno lice lično potpiše/ovjери saglasnost u banci.

Podsjećamo Vas da je pored citiranog člana 2. Odluke, članom 104. stav (1) tačka g) Zakona o bankama FBiH („Službene novine FBiH“, broj: 27/17) propisano da obaveza čuvanja bankarske tajne ne postoji samo ako se podaci saopštavaju „na pisani zahtjev poreskih organa, inspeksijskih i drugih kontrolnih organa u skladu sa propisima koji uređuju njihov rad.“, među koje se ne ubraja društvo za reviziju.

Imajući u vidu naprijed navedeno, banke su dužne primjenjivati odredbe Zakona o bankama i podzakonske propise Agencije, neovisno o sadržaju člana 28. stav 4) Zakona o računovodstvu i reviziji u FBiH, na koju se vi u svom dopisu pozivate, te tumačimo da banke ne mogu odgovoriti na potvrđivanje, bez saglasnosti klijenta na koga se podatak odnosi.

Istovremeno, mišljenja smo da nema smetnji niti smatramo da je zahtjevno da klijent da predmetnu pisanu saglasnost banci, uz naznačenu svrhu traženja podataka. Iz Vašeg upita proizilazi da tumačite da je neophodno da klijent ima obavezu da neposredno treba potpisati saglasnost u banci, što smatramo pogrešnim. Tumačimo da je sasvim dovoljno da klijent da ovjerenu saglasnost (pri čemu se misli na njegov potpis i/ili pečat), a tek alternativno (ukoliko je to iz nekog razloga potrebno) i ovjera saglasnosti pred službenikom banke. Na taj način bi banka imala valjan pravni osnov na osnovu kojeg bi mogla dostaviti revizorskim firmama tražene potvrđivanja. Po potrebi će o navedenom tumačenju biti upoznate i banke.

DIREKTOR

Jasmin Mahmuzić